РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК

РБ ОКРЪЖЕН СЪД № 176/16 30-11-2016 гр. Пазарджик

ДО
АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА
София ул.“Елисавета Багряна“ 20
ТЪРГОВСКИ РЕГИСТЪР

Приложено изпращаме Ви частна жалба № 11136 от 25.11.2016 г по т.д. № 176/2016 г. по описа на **ПОС**, за вписване по партидата на „БМС“ АД , ЕИК 200117532.

ПРИЛОЖЕНИЕ: /съгласно текста/

СЪД.ДЕЛОВОДИТЕЛ:

ОКРЪЖЕН СЪД ПАЗАРДЖИК

гр.Пазарджик, ул.”Хан Крум” № 3, Съдебен администратор : 034 409 500;
Административен секретар: 034 409 556; факс: 034 409 501,
e-mail: pazardzhik-os@justice.bg ,www.court-pz.info

Вх.№ 11136
25.11.2016г.

ЧРЕЗ
ОКРЪЖЕН СЪД ПАЗАРДЖИК

ДО
АПЕЛАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ

Ч А С Т Н А Ж А Л Б А

От
ДАНИЕЛА ХРИСТОВА КОЛЕВА
кредитор по т.д. № 66/2010г.
адрес за кореспонденция:
гр.София, комплекс ЕСТЕ, ул."Самоков" № 28 „И"

срещу
Определение № 829/16.11.2016г. по търг.дело № 176/2016г.
на Пазарджишкия окръжен съд

УВАЖЕАМИ АПЕЛАТИВНИ СЪДИИ,

С обжалваното определение № 829 от 16.11.2016г. , постановено от Пазарджишкия окръжен съд по търг.дело № 176/2016г. съдът одобри изготвената от синдика Николай Вълков Първа частични сметка за разпределение на сумата 1 500 000 лева, налични средства в масата на несъстоятелността парични средства на „Булгар минерали – Стрелча"АД/н/, след като направи промени , подробно описани в диспозитива на определението.

Определението е незаконосъобразно и необосновано и постановено в противоречие с доказателствата по делото в тези части, в които съдът е приел, че подаденото от мен възражение срещу изготвената от синдика Вълков Първа частична сметка за разпределение на 1 500 000 лева е неоснователно и го е оставил без уважение, а именно:

1.По т.1, 2 и 3 от възражението относно вземанията на кредиторите Георги Стойов Симеонов, Люба Андреева Кожухарова и Валентина Георгиева Пальова

Съдът незаконосъобразно е приел, че вземанията на кредиторите Георги Стойов Симеонов, Люба Андреева Кожухарова и Валентина Георгиева Пальова, представляващи неизплатени месечни възнаграждения като членове на съвета на директорите (за Георги Симеонов и като изпълнителен директор) на дружеството длъжник и лихви за забава върху тези възнаграждения, са с ред на удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.8 ТЗ. Съдът не е взел предвид, че понятието трудово правоотношение е

много по-широко от правоотношенията, възникнали по трудов договор и не се изчерпва само с тях. Легална дифиниция на понятието „трудово правоотношение“ се съдържа в § 1,т.26 от ДР на ЗДДФЛ. В нея се съдържа изчерпателно изброяване кои правоотношения са трудови, като в буква „з“ изрично са посочени правоотношенията по договор за управление и контрол, включително с членовете на управителни и контролни органи на предприятия, извън случаите по чл.37,ал.1,т.9. Следователно правоотношенията по договора за управление и контрол са приравнени на трудови правоотношения. От анализа на посочения законов текст се налага изводът, че за да се квалифицира едно правоотношение като трудово , законодателят изхожда не от това дали то е възникнало по силата на трудов договор със задължението за престиране на работна сили или на резултат, а дали за лицето то е източник на постоянен доход (месечно възнаграждение), представляващ възнаграждение за положения труд. В този смисъл е и влязлото в сила Определение на Ловешкия окръжен съд по ч.т.д. № 19/2015г. от 27.02.2015г., което прилагаме.

Поради изложените съображения

- вземането на Георги Стойов Симеонов в размер на 46 596,20 лева, представляващо неплатени месечни възнаграждения като член на съвета на директорите и като изпълнителен директор е по чл.722,ал.1,т.4 ТЗ, а с ред на удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.8 ТЗ е само вземането му в размер на 6 923,50 лева, представляващо лихва за забава върху неплатените месечни възнаграждения като член на съвета на директорите и като изпълнителен директор в размер на 46 596,20 лева.

- вземането на Люба Андреева Кожухарова в размер на 10 594,90 лева, представляващо неплатени месечни възнаграждения като член на съвета на директорите е по чл.722,ал.1,т.4 ТЗ, а с ред на удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.8 ТЗ е само вземането в размер на 1 940,20 лева, представляващо лихва за забава върху неплатените месечни възнаграждения като член на съвета на директорите в размер на 10 594,90 лева

- вземането на Валентина Георгиева Пальова в размер на 1 108,90 лева, представляващо неплатени месечни възнаграждения като член на съвета на директорите е по чл.722,ал.1,т.4 ТЗ, а с ред на удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.8 ТЗ е само вземането в размер на 356,90 лева, представляващо лихва за забава върху неплатените месечни възнаграждения като член на съвета на директорите в размер на 1 108,90 лева.

По т. 6 от възражението относно вземане в общ размер на 14 893,06 лева на кредитора „Минерали индустриали“ООД

Съдът не уважи възражението ми срещу предвидената в сметката за разпределение поредност на удовлетворяване на това вземането по чл.722,ал.1,т.7 ТЗ, вместо по чл.722,ал.1,т.9 ТЗ като изложи мотиви, че по делото няма данни за успешно проведн иск по чл.694,ал.1 от ТЗ за промяна на реда за удовлетворяване на вземанията ,определн в одобрения списък и затова списъкът с отразяването на реда за удовлетворяване на вземането не може да се променя от съда в производството по чл.728 от ТЗ. Тези изводи на съда са незаконосъобразни, тъй като са в противоречие с разпоредбите на чл.722,ал.1,т.9 от ТЗ и чл.616,ал.2,т.1от ТЗ

Вземането в общ размер на 14 893,06 лева е сбор на вземания от № 1 до № 8, включени в Допълнителен списък на предявените и приетите вземания, възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност по чл.688,ал.3 от ТЗ , изготвен от бившия синдик Ал.Комсийски и одобрени от съда с Определение № 534/28.12.2012г. и представляват вземания са за лихви, възникнали след датата на

съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност. За тях законодателят е предвидил ред за удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.9 от ТЗ, а не както е предвидено в сметката за разпределение по чл.722,ал.1,т.7 от ТЗ , тъй като представляват вземания по чл.616,ал.2,т.1 от ТЗ . В този смисъл е и възражението на НАП с вх. № 4759/26.07.2011г. срещу Допълнителен списък на предявените и приетите вземания, възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност по чл.688,ал.3 от ТЗ от №1 до № 9. Тогавашният синдик Ал.Комсийски е внесъл с вх.№ 5455/15.09.2016год. Становище по подадените възражения по списъците на приетите и неприети възражения, в което в т.19 приема възражението на НАП за основателно и посочва , че редът за удовлетворяване на тези вземания трябва да бъде по чл.722,ал.1,т.9 ТЗ.

В мотивите на Определение № 534/28.12.2012г., съдът по несъстоятелността прие, че спорът за поредността на приетите вземания ще се реши по реда на чл.729 от ТЗ чрез разглеждане от съда на постъпилите възражения срещу сметката за разпределение. Следователно в настоящото производство по чл.729 от ТЗ съдът следва като вземе предвид, че вземането на кредитора „Минерали индустриали „ООД в размер на 14 893,06 лева представлява лихви, възникнали след датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност , както и становището на синдика, приел тези вземания, че техният ред на удовлетворяване трябва да е по чл.722,ал.1,т.9 ТЗ, да извърши промяна в сметката за разпределение относно реда на удовлетворяване на това вземане, който да стане - по чл.722,ал.1,т.9 ТЗ. В тази връзка считам, че е незаконосъобразно и необосновано изразеното от съда становище в обжалваното определение, че „*Настоящият съдебен състав счита, че не е обвързан от приетото от предходния съдебен състав в мотивите на Определение №534/28.12.2012г.*“ Така заявеното становище на настоящия съдебен състав сочи за тежко противоречие между становищата на различните съдии докладчици , създава правна несигурност и нарушава правата на кредиторите и длъжника по настоящата несъстоятелност, още повече че това е третият съдия в настоящото производство.

Възложената от закона компетентност на съда по несъстоятелността при изпълнение на функциите , произтичащи от чл.729,ал.1 от ТЗ , е израз на служебното начало на съда, чиято цел е кредиторите по несъстоятелността да бъдат удовлетворени за вземанията си съобразно приетите и одобрени вземания. Съдът може служебно или по повод на възражение в производството по чл.729,ал.1 от ТЗ да направи корекции в сметката за разпределение (при констатирана незаконосъобразност).В подкрепа на това е постановеното от Пловдивския апелативен съд и влязлото в сила определение № 1761 от 11.09.2014г. по ч.т.дело № 1018/2014г., в което съдът е приел, че „*Доколкото производството по несъстоятелност се развива в различни етапи, всеки от които е със самостоятелно значение, не може да се приеме, че решението по чл.694 от ТЗ ще рефлектира върху степента на удовлетворяване на кредиторите*“.

По т.7 от възражението относно вземане в размер на 70 857,79 лева на кредитора „Минерали индустриали България “ООД

С подаденото от мен възражение срещу частичната сметка за разпределение възразихме срещу предвидената поредност на удовлетворяване на цялото вземане по чл.722,ал.1,т.7 ТЗ, вместо по чл.722,ал.1,т.9 ТЗ. Част от цялата сума правилно е посочена с ред на удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.7 ТЗ, а именно: Вземане в размер на 10 816,49 лева и вземане в размер на 3 168,44 лева, включени в одобрения от съда списък на приетите вземания с Определение № 506/12.09.2013г., както и вземане в размер на 15 264,99 лева, включено в одобрения от съда списък на приетите вземания с Определение № 188/09.03.2015г..

Незаконосъобразно е посочен ред за удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.7 ТЗ на вземането в размер на 42 227,75 лева. Това е сборът на вземания от № 10 до 14 включително в Допълнителния списък на предявените и приетите вземания, възникнали след датата на откриване на производството по несъстоятелност по чл.688,ал.3 от ТЗ, изготвен от бившия синдик Ал.Комсийски . Списъкът е одобрен с Определение № 534/28.12.2012г.Тези вземания са за лихви, възникнали след датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност и за тях законът е предвидил ред за удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.9 ТЗ, а не както е посочено от синдика по чл.722,ал.1,т.7 от ТЗ , тъй като представляват вземания по чл.616,ал.2,т.1 ТЗ. В тази връзка, моля да имате предвид и съображенията, изложени в т.6 от възражението.

Съображенията на съда, изложени в обжалваното определение, че по делото няма данни за успешно проведн иск по чл.694,ал.1 от ТЗ за промяна на реда за удовлетворяване на вземанията ,определн в одобрения списък и затова списъкът с отразяването на реда за удовлетворяване на вземането не може да се променя от съда в производството по чл.728 от ТЗ.са незаконосъобразни по съображенията , изложени по-горе относно т.6 от възражението.

По т.8 от възражението относно вземане в размер на 2 673 497,70 лева на кредитора „Минерали индустриали България“ООД

Възразих срещу предвидената поредност на удовлетворяване на това вземане по чл.722,ал.1,т.8 ТЗ, вместо по чл.722,ал.1,т.10 ТЗ. Вземане е сбор от вземанията, включени от бившия синдик Ал.Комсийски под № 37 и № 40 в Списъка на приетите вземания, предявени по реда на чл.685,ал.1 от ТЗ, одобрен от съда с Определение № 534/28.12.2012г.

Двете вземания представляват неизплатени задължения по договори за заем от 07.10.2008г. и от 05.02.2009г. Поради това кредиторът НАП с възражение вх. № 4759/26.07.2011г. възрази , че при определяне поредността по см.на чл.722 ТЗ, синдикът не е съобразил характера на вземанията от №31 до № 41 по този списък и вземанията , произтичащи от договор за заем , следва да бъдат предвидени с поредност на удовлетворяване по чл.722,ал.1,т.10 ТЗ. Тогавашният синдик Ал.Комсийски внесе с вх.№ 5455/15.09.2016год. Становище по подадените възражения по списъците на приетите и неприети възражения, в което в т.21 е посочил, че ако кредиторът „Минерали индустриали България“ООД е акционер на длъжника, то приема възражението на НАП за основателно и посочва , че редът за удовлетворяване на тези вземания трябва да бъде не по чл.722,ал.1,т.8 ТЗ, а по чл.722,ал.1,т.10 ТЗ.

Обстоятелството, че акционери на „Булгар минерали-Стрелча“АД /н/ с равно участие са кредиторите „Минерали индустриали България“ООД и „Ватия Холдинг“АД е безспорно. Както е известно на съда молба вх.№ 4697/26.06.2013г. (Доказателство № 7) кредиторът „Минерали индустриали България“ ООД заяви , че е кредитор по чл.616,ал.2, т.2 от ТЗ , тъй като е акционер в „Булгар минерали – Стрелча“АД и неговите вземания в размер на 3 206 299,55 лева, произтичат от главница и лихви по договори за заем. С определение № 617/28.10.2013г. съдът по несъстоятелността се произнесе по молбата като прие, че „Минерали индустриали България“ ООД с тези вземания е кредитор по чл. 616,ал.2, т.2 от ТЗ и му призна право на глас като кредитор с вземане от клас по чл.703,ал.2, т.5 от ТЗ по отношение на вземанията под № 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40 и 41 от Списъка на приетите вземания на синдика и № 13 от Допълнителен списък на приетите вземания от синдика , обявени в ТЗ на 16.07.2011г. и потвърдени с определение № 534/28.12.2012г.

В мотивите на Определение № 534/28.12.2012г, съдът по несъстоятелността прие, че спорът за поредността на приетите вземания ще се реши по реда на чл.729 от ТЗ чрез разглеждане от съда на постъпилите възражения срещу сметката за разпределение.

Следователно в настоящото производство по чл.729 от ТЗ съдът следва като вземе предвид, че вземането на кредитора „Минерали индустриали „ООД в общ размер на 2 673 497,70 лева, представлява вземане по чл.616,ал.2, т.2 от ТЗ - неизплатени задължения по договори за заем от 07.10.2008г. и от 05.02.2009г. , отпуснати от акционера „Минерали индустриали „ООД , както и становището на синдика, приел тези вземания, че техният ред на удовлетворяване трябва да е по чл.722,ал.1,т.10 ТЗ, да извърши промяна в сметката за разпределение относно реда на удовлетворяване на това вземане, който да стане - по чл.722,ал.1,т.10 ТЗ.

По т. 9 от възражението относно вземане в размер на 80 349,99 лева на кредитора „Ватия Холдинг“АД .

Възразих срещу предвидената поредност на удовлетворяване на това вземане по чл.722,ал.1,т.8 ТЗ, вместо по чл.722,ал.1,т.10 ТЗ поради това, че съображенията , изложени в т.8 относно вземанията по договор за заем от единия акционер се отнасят и до другия акционер.

Вземането представлява неизплатено задължение по договор за заем, предоставен от акционера „Ватия Холдинг“АД, и като такова е прието от синдика и включено в Списъка на приетите вземания, предявени по реда на чл.685,ал.1 от ТЗ, одобрен от съда с Определение № 534/28.12.2012г. Поради това неговият ред за удовлетворяване е по чл.722,ал.1,т.10 ТЗ, тъй като е вземане по чл.616,ал.2, т.2 от ТЗ-отпуснат на длъжника кредит от акционер. В цитираното по-горе становище синдикът Комсийски е посочил, че това вземане също е с ред по чл.722,ал.1,т.10 ТЗ.

С оглед на изложеното , считам, че становището на съда за неоснователност на възражението ни по тази точка също е необосновано и незаконосъобразно, като моля да имате предвид и съображенията , изложени по-горе относно т.6 от възражението.

По т.10 от възражението относно вземане в размер на 1 067 558,39 лева на кредитора „Минерали индустриали България“ООД-„Сайлест“ЕООД

10.1. Необосновано и в противоречие с доказателствата по делото е становището на съда за неоснователност на възражението срещу незаконосъобразното включване в частичната сметка за разпределение на „Сайлест“ ЕООД като кредитор. На съда е известно, че адв.Комсийски дълго и упорито отказваше да представи договор за твърдяната цесия. Считаме, че представеният договор за цесия е непълен, антидатиран и изготвен за целите на разпределението. Това се потвърждава и от обстоятелството, че същият не е отразен в ГФО за 2015г. на цедента и цесионера, публикувани в ТР към Агенцията по вписванията, въпреки че влиза в сила от датата на обявяване на длъжника в несъстоятелност.

10.2.Незаконосъобразно е определението на съда в частта, с която прие за неоснователно възражението срещу предвидената поредност на удовлетворяване на цялото вземане по чл.722,ал.1,т.8 ТЗ. В това вземане е сбор от вземания на кредитора „Минерали индустриали България“ООД, включени в първоначалния списък на приетите вземания под № 31- задължение по договор за заем от 14.07.2008г. в размер на 100 000 лева и под № 34 – задължение по договор за заем от 22.10.2008г. в размер на 40 000 лв. Поради това редът за удовлетворяване на тази част от вземането в общ размер на 140 000 лева е по чл.722,ал.1,т.10 ТЗ, тъй като е вземане по чл.616,ал.2, т.2 от

ТЗ- отпуснат на длъжника кредит от акционер. Съображенията по т.8 и т.9 от възражението относно вземанията по договор за заем от акционер се отнасят и за реда на удовлетворяване на това вземане.

По т.11 от възражението относно вземане в размер на 414 296 лева на кредитора „Минерали индустриали "ООД Италия -„Сайлест"ЕООД

Определението е необосновано и постановено в противоречие със събраните по делото доказателства и в частта относно незаконосъобразното включване в частичната сметка за разпределение на „Сайлест" ЕООД като кредитор. В тази връзка моля да имате предвид изложените по-горе съображения в т.10.1 .

По т.12 от възражението относно вземане в размер на 114 919 лева на кредитора „Минерали индустриали България"ООД-„Сайлест"ЕООД

Определението е необосновано и постановено в противоречие със събраните по делото доказателства и в частта относно незаконосъобразното включване в частичната сметка за разпределение на „Сайлест" ЕООД като кредитор. В тази връзка моля да имате предвид изложените по-горе съображения в т.10.1 .

Уважаеми апелативни съдии, моля да отмените определение № 829/16.11.2016г. на ПзОС, тъй като същото е незаконосъобразно и необосновано и постановено в противоречие с доказателствата по делото в тези части, в които съдът е приел, че подаденото от мен възражение срещу изготвената от синдика Вълков Първа частична сметка за разпределение на 1 500 000 лева е неоснователно и го е оставил без уважение и да се произнесете по същество, като промените сметката за разпределение в обжалваните части, като в сметката за разпределение включите кредитори с приети вземания за разпределение с ред на удовлетворяване съгласно направеното от нас възражение.

Приложение:
1.Определение на Ловешкия окръжен съд от 27.02.2015г. по ч.т.д.№19/2015г.
2.Определение №1761/11.09.2014г. по ч.т.д.№101882014г. на Апелативен съд Пловдив
3.Пл.нареждане за внесена ДТ

С уважение:

Даниела Колева

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

гр.Ловеч, 2015 год.

ЛОВЕШКИЯТ ОКРЪЖЕН СЪД, граждански състав в открито заседание на двадесет и седми февруари две хиляди и петнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА

секретаря А.К. като разгледа докладваното от съдията **ч.т.дело № 19** по описа за **2015** година, за да се произнесе, съобрази:

Производството е по реда на чл.692, ал.3 и 4 от ТЗ.

Производството по делото е образувано по повод постъпило възражение от Национална агенция за приходите със седалище ******** чрез експерт по приходите с юридическо образование ********** срещу обявения от синдика в ТР под № 20150124173833 по партидата на "ЛОВЕЧТУРСАД списък на приети вземания на кредиторите на длъжника по чл.686, ал.1, тЛ от ТЗ и списък на служебно вписаните вземания на кредиторите на дружеството по чл.687,ал.2 във вр. с чл.686, ал.1,т.2 от ТЗ.

В срока по чл. 690 от Търговския закон възразява срещу предвидената поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 от същия закон на включени в списък на приети от синдика вземания на кредитори на длъжника по чл. 686, ал. 1, т. 1 от ТЗ публични вземания в общ размер на 684,81 лв., от които 486,22 лв. - главници и 198,59 лв. -лихви, начислени до 13.12.2014 г. /датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност срещу длъжника/ с основание за възникването им 7 броя декларации образец 6. Счита, че публичните вземания на държавата и общините, възникнали до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, включително и лихви върху тях, при разпределение на суми, получени от осребряване на имуществото на длъжника се изплащат с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 6 от ТЗ. В конкретния случай приетите вземания са за дължими задължителни осигурителни вноски, представляват публични вземания по силата на чл. 162, ал. 2, т. 1, иредл. 4 от ДОПК и са възникнали преди датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност срещу търговеца. Затова синдикът е следвало да предвиди поредност на удовлетворяване на публичните вземания за задължителни осигурителни вноски в общ размер на 684,81 лв., от които 486,22 лв. - главници и 198,59 лв. - лихви, начислени до 13.12.2014 г. по чл. 722, ал. 1, т. 6 от Търговския закон, а не по чл. 722, ал. 1, т. 8 от същия закон, която разпоредба определя нередността на удовлетворяване на останалите необезпечени вземания на кредитори, възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност срещу длъжника.

На следващо място, възразяваме срещу включването под № 1 **в** списък на служебно вписаните вземания на кредитори на дружеството по чл. 687, ал. 2 във връзка с чл. 686, ал. 1, т. 2 от ТЗ на вземане на В.И.С. в размер на 3 861,27 лв. Твърди, че разпоредбата на чл. 687, ал. 1 от ТЗ предвижда защита на точно определена категория кредитори - работници и служители, вземанията на които произтичат единствено и само от трудово правоотношение с длъжника. За подобни вземания е предвидена поредност на удовлетворяване при разпределение па суми, постъпили при осребряване на имуществото на длъжника по чл. 722, ал. 1, т. 4 от ТЗ, преди вземанията на останалите необезпечени кредитори на търговеца, включително публичните държавни и общински вземания. От направената справка по партидата на „ЛОВЕЧТУРС" АД в Търговския регистър е видно, че В.И.С. както към датата

Вярно с ел. сайта на ЛОС

на пререгистрацията на дружеството, така и към настоящия момент с представляващ дружеството и изпълнителен член на съвета на директорите. „ЛОВЕЧТУРС" АД е акционерно дружество с едностепенна система на управление и съгласно чл. 244, ал. 7 от Търговския закон отношенията между изпълнителен член на съвета на директорите и акционерното дружество се уреждат с договор. Поради особения характер на правомощията на изпълнителните членове на съвета на директорите, законодателят е предвидил отношенията между тях и дружеството да се уреждат с точно определен вид договор, който както по реда на сключването му, така и по своето съдържание съществено се различава от трудовия договор, сключен по реда на Кодекса на труда. Това е така наречения договор за възлагане на управление, в който се уреждат правата и задълженията на изпълнителен член на съвета на директорите, определени в чл. 237 от Търговския закон. Изпълнителният член на съвета на директорите има редица задължения, включително да организира дейността на дружеството, да представлява дружеството пред трети лица, както и да упражнява дисциплинарна власт по трудовите правоотношения, по които същото е работодател. Всички тези задължения са характерни за правоотношение, което следва да бъде уредено в договор за възлагане на управление, а не за трудово правоотношение. За последното е характерно престирането на работна сила от страна на служителя срещу възнаграждение, при което работодателят упражнява дисциплинарна власт но отношение на своя служител. Затова счита, че синдикът не е следвало да включва вземането на В.И.С. в размер на 3 861,27 лв. в списъка на служебно вписаните вземания на кредитори на „ЛОВЕЧТУРС" АД. Ако лицето е предявило вземането си пред съда по несъстоятелността, синдикът е следвало да го включи в списък на приети предявени вземания като необезпечено вземане, възникнало преди датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност на търговеца и то да се удовлетвори с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1,т. 8 от ТЗ.

Моли съда да постановите определение по чл. 692, ал. 4 от Търговския закон, с което да измените изготвения от синдика на „ЛОВЕЧТУРС" АД списък на приети вземания на кредитори на длъжника по чл. 686, ал. 1, т. 1 от ТЗ, обявен по партидата на дружеството в Търговския регистър под № 20150124173833, като предвиди поредност на удовлетворяване на публични вземания в общ размер на 684,81 лв., от които 486,22 лв. - главници и 198,59 лв. - лихви, начислени до 13.12.2014 г. с основание за възникването им 7 броя декларации образец 6 по чл. 722, ал. 1, т. 6 от същия закон, както и да изключи от списъка на служебно вписаните вземания на кредитори на „ЛОВЕЧТУРС" АД вземане на В.И.С. в размер на 3 861,27 лв. В случай че вземането е предявено пред синдика, да включи същото в списък на приети вземания на кредитори на дружеството като необезпечено вземане, възникнало до датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност срещу длъжника и предвиди поредност на удовлетворяване на същото по чл. 722, ал. 1, т. 8 от Търговския закон.

В срока по чл.690, ал.2 от ТЗ е постъпило становище от синдика Г.Г.Ч.. Счита, че първото възражение на НАП следва да бъде уважено, защото действително приетото вземане от 684,81 лева, от които главница в размер на 486,22 лева и лихви от 198,59 лева представлява такова за задължителни осигурителни вноски и същото се ползва с привилегията (поредността) по чл. 722, ал. 1, т. 6, а не тази по т. 8 от същата алинея.

По отношение на възражението срещу включването под № 1 на вземането на В.И.С. в размер на 3861,27 лева като вземане, което не е възникнало по 'трудово правоотношение, приема същото за неоснователно. Излага, че чл. 722, ал. 1, т. 4 от ТЗ се отнася до вземания, възникнали по трудови правоотношения, а не само до вземания възникнали от трудов договор. Понятието трудово правоотношение е много по-широко от правоотношение възникнало по трудов договор и включва категорията на правоотношенията, възникнали и по трудов договор, но не се изчерпва само с тях. Легална дефиниция на понятието трудово

Вярно с ел. сайт на ЮЛ

правоотношение се съдържа в § 1., т. 26 от ДР на ЗДДФЛ. Съгласно б. „з" на тази точка в редакцията й, която е в сила от 01.01.2014 год., трудови правоотношения са и „правоотношенията по договори за управление и контрол, включително с членовете на управителни и контролни органи на предприятия....". Приема, че от анализа на посочения параграф се налага извода, че за да квалифицира едно правоотношение като трудово, законодателят изхожда не от това дали то е възникнало въз основа на трудов договор и задължението е за престиране на работна сила или на резултат, а дали то осигурява на трудещия се източник на постоянен доход, представляващ възнаграждение за положения труд. Именно затова и вземанията от трудови правоотношения, като източник на такъв доход, са защитени и с привилегията по чл. 722, ал. 1, т. 4 от ТЗ. Това се потвърждава и от чл. 4, ал. 1 от КСО, където в т. 1 законодателят говори за работници и служители (т. е. лица наети по трудов договор), а по-надолу в т. 7 за „... правоотношенията по /договори за управление и контрол, включително с членовете на управителни и контролни органи на предприятия...". Тези категории лица, а и останалите посочени **в** т.1 до т. 10 са лица, които се осигуряват задължително за едни и същи осигурени социални рискове. Въпреки че не всички изброени категории правоотношения възникват от трудов договор, тези правоотношения са трудови по социални и правни характеристики, пораждат права и задължения, съгласно които трудещите се получават постоянен доход -източник па средства за живот и издръжка в замяна на положения от тях труд и именно за това се са охранени с привилегията по чл. 722, ал. 1 т. 4 от ТЗ.

На следващо място неоснователно е твърдението, че членовете на съветите на директори могат да изпълняват задълженията си само тю (граждански) договор за управление и контрол. Няма забрана те да подписват със съответното дружество трудов договор. Не случайно в Националния класификатор на длъжностите и професиите от 2011 г. (изм. от 01.01.2014 г.) фигурират длъжности като Изпълнителен директор (код 1 120-7002), Член съвет на директорите (код 1120-7020) и др. Затова счита изложените аргументи по отношение на това възражение за неправилни и като такова следва да не се уважава.

Моли съда при условията на чл. 692, ал. 4 от ТЗ да постанови определение, с което промени поредността на приетото вземане на кредитора Националната агенция за приходите в размер на 684,81 лева, от които главница в размер на 486,22 лева и лихви от 198,59 лев, като такова но чл. 722, ал. 1, т. 6, а не по чл. 722, ал. 1 т. 8 от ТЗ и не уважи възражението на Национална агенция за приходите по отношение на вземането кредитора В.И.С..

В съдебно заседание НАП редовно призована не изпраща представител.

Синдикът Г.Ч. се явява лично и поддържа представеното становище.

Длъжникът "ЛОВЕЧТУРС"АД /в открито производство тю несъстоятелност/ не изпраща представител и не изразява становище.

Кредиторът В.И.С. редовно призована не се явява.

Възражението е депозирано в срока по чл.690, ал.1 от ТЗ от легитимиран кредитор, а разгледано по същество е частично основателно по следните съображения.

С решение от 13.12.2014 г. по т.дело № 39/2014 г., постановено по реда на чл.630, ал.1 от ТЗ, Ловешкият окръжен съд е обявил неплатежоспособността на "ЛОВЕЧТУРС" АД, ЕИК: ******, със седалище и адрес на **********, представлявано от изп.директор В.И.С. с начална дата на неплатежоспособността 30.06.2014 година, открил производство по несъстоятелност на "ЛОВЕЧТУРС" АД, допуснал е обезпечение чрез налагане на общ запор и възбрана върху имуществото, назначил за временен синдик Г.Ч. и определил дата на провеждане на първото събрание на кредиторите, като решението е вписано в Търговския регистър към АВ на 13.12.2014 год.

Върно с ел. сайт на Лос

Съгласно разпоредбата на чл.685, ал.1 от ТЗ от 13.12.2014 год. започва да тече едномесечният срок за кредиторите на "ЛОВЕЧТУРС" АД да предявят вземанията си и същият е изтекъл на 13.12.2014 год. Допълнително определеният срок по чл.688, ал.1 от ТЗ е изтекъл два месена след това, т.е. на 13.02.2015 год.

Съдът счита за основателно възражението на НАП относно предвидената поредност на удовлетворяне на приетото вземане от 684,81 лева, от които главница в размер на 486,22 лева и лихви от 198,59 лева, представляващо такова за задължителни осигурителни вноски. Същото се ползва с поредността по чл. 722, ал. 1, т. 6, а не тази по т. 8 от същата алинея, тъй като е публичноправно вземане за задължителни осигурителни вноски, възникнало на основание 7 бр.декларации, обр.№ 6 до дата на решението за откриване производство по несъстоятелност. В този смисъл е и становището на синдика, поради което същото следва да бъде уважено.

Съдът счита за неоснователно възражението на НАП срещу включването под № 1 в списъка на служебно вписаните вземания на кредитори на дружеството по чл.687, ал.1 във вр. е чл.686, ал.1, т.2 от ТЗ на вземането на В.И.С. в размер на 3 861,27 лв. В определени случаи основателността на вземането не подлежи на преценка и синдикът е задължен служебно да го отрази в списъка с приетите вземания. Това касае вземанията на работници и служители, произтичащи от трудови правоотношения с длъжника. Легална дефиниция на понятието „трудово правоотношение" се съдържа в § 1, т.26 от ДР на ЗДДФЛ. В нея се съдържа изчерпателно изброяване кои правоотношения са трудови, като в б"з" изрично са посочени правоотношенията по договор за управление и контрол, включително с членовете на управителни и контролни органи на предприятия, извън случаите по чл.37, ал.1, т.9. Следователно по своята правна същност договорът за управление и контрол е трудов по силата на § 1, т.26, б"з" от ДР на ЗДДФЛ и правоотношенията по него са приравнени на *трудови* правоотношения. Вземанията по трудови правоотношения са защитени с привилегията по чл.722, ал.1, т.4 от ТЗ и за тях законодателят е предвидил поредност на удовлетворяване при разпределение на сумите, постъпили при осребряване имуществото на длъжника преди вземанията на останалите необезпечени кредитори на 'търговеца. От направената справка в ТР по партидата на „ЛОВЕЧТУРС" АД се установява, че В.И.С. към датата на пререгистрация на дружеството и към настоящия момент е представляващ дружеството и член на Съвета на директорите. Според разпоредбата на чл.244, ал.7 от ТЗ отношенията между дружеството и изпълнителен член на Съвета на директорите се уреждат с договор за възлагане на управление. Този договор по своето съдържание и начин на сключване се различава от трудовия договор, сключен по КТ, но същият по силата на § 1, т.26, б"з" от ДР на ЗДДФЛ е приравнен на трудово правоотношение и полученото по него възнаграждение се облага по реда на чл.24 и чл.25 от ЗДДФЛ. С оглед на изложеното съдът намира това възражение от НАП за неоснователно.

Поради изложените съображения следва да бъде допусната промяна в обявения на 24.01.2015 год. под № 20150124173833 списък на приетите от синдика вземания на кредиторите на „ЛОВЕЧТУРС" АД, по отношение вземането на НАП от 684,81 лева, от които главница в размер на 486,22 лева и лихви от 198,59 лева, представляващо такова за задължителни осигурителни вноски, като се счита включено в списъка на приетите от синдика вземания с поредност по чл.722, ал.1, т.6 от ТЗ .

Водим от гореизложеното и на основание чл.692, ал.4 ТЗ, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА ПРОМЯНА в обявения на 24.01.2015 год. под № 20150124173833 списък на приетите от синдика вземания на кредиторите на „ЛОВЕЧТУРС" АД, ЕИК *********, със

Вярно с ел. сайт на ЛОС

седалище и адрес на управление **********, представлявано от изп.директор В.И.С. по отношение вземането на НАП от 684,81 лева, от които главница в размер на 486,22 лева и лихви от 198,59 лева, представляващо такова за задължителни осигурителни вноски, като се счита включено в списъка на приетите от синдика вземания с поредност по чл.722, ал. 1, т.6 от ТЗ .

ОДОБРЯВА на оси. чл.692, ал.4 от ТЗ списъка на приетите от синдика вземания **по чл.686, ал.1 от ТЗ** на кредиторите на „ЛОВЕЧТУРС" АД, ЕИК ******** със седалище и адрес на управление ********** представлявано от изп. директор В.И.С. в производството по несъстоятелност по т.д. № 39/2014 година на Ловешкия окръжен съд с промените от съда съгласно настоящето определение.

Определението подлежи на вписване и на обявяване в Търговския регистър.

ОКРЪЖЕН СЪДИЯ:

Определението не подлежи на обжалване.

Вярно с ел. сайта на ЛОС

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е №1761

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. ПЛОВДИВ 11.09.2014 г .

Пловдивският апелативен съд, търговско отделение в закрито заседание от десети септември през две хиляди и четиринадесета година , в състав :

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТАНИСЛАВ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ БРУСЕВА
РАДКА ЧОЛАКОВА

като разгледа докладваното от съдия Радка Чолакова, ч. т. дело № 1018 описа на ПАС за 2014 г., установи следното:

Производството е по реда на 274,ал.1 т.2 от ГПК във връзка с чл. 220 от ГПК.

Образувано е по частната жалба на АК БАЗЛЯНКОВ,СТАНОЕВ И ТАШЕВ,БУЛСТАТ*, чрез съдружниците адвокат Б.А.С,А.Н.И.Б,. адвокат Е.В.Н.И. адвокат Д.И.И.,. против определение №1567 от 16.07.2014 г, постановено по търг. дело № 267/2014 г. по описа на Пловдивския Окръжен съд.

С обжалваното определение съдът е оставил без уважение молбата на АК БАЗЛЯНКОВ,СТАНОЕВ И ТАШЕВ - кредитор с искане, основаващо се на чл.218 от ГПК – за конституиране като трето лице-помагач на страната на ответника в производство по чл.694 от ТЗ.

Първоинстанционният съд е приел, че в производството по чл.694 от ТЗ законодателно е ограничен кръга на главните страни,участници в него - кредиторите , направили възражение по чл.690,ал.1 от ТЗ, кредиторите,чиито вземания са изключени от списъка на приетите вземания с определението по чл.692,ал.4 от ТЗ, както и кредиторите или длъжника,оспорващи вземане,включени в списъка на приетите вземания с определението по чл.692,ал.4 от ТЗ. По изключение от общия принцип , пределите на силата на пресъдено нещо на решението са разширени и по отношение на останалите кредитори в производството по несъстоятелност, както и установителното действие на решението не засяга правното положение на другите кредитори – не рефлектира нито върху качеството им на кредитор,нито върху признатите им в производството вземания. Поради изложените съображения счита , че липсва правен интерес ,за да се уважи искането за конституиране на трето лице –П. на страната на ответника. Изложено е и допълнително основание за неуважаване на искането - молителят не притежава качеството правосубектност.

Частният жалбоподател не е съгласен с така изложените съображения на съда. Счита , че е налице интерес от встъпването в производството по чл.694 от ТЗ , тъй като е кредитор , подал възражение против вземанията на Т. сити А. ,включени от синдика в списъка по чл.686,ал.1,т.1 от ТЗ, въз основа на което съдът по несъстоятелността с определение №687 от 28.03.2014 г. е изключил тези вземания, т.е. същите не са приети от съда. Поради това е образувано производството по чл.694 от ТЗ с ищец Т. сити А. ,имащ качеството на кредитор , чието вземане е изключено от оспорения списък на приетите от синдика вземания. Счита ,че решението по иска по чл.694 от ТЗ ще рефлектира върху степен на удовлетворяването- дългът ще се увеличи многократно с оглед големия размер на вземанията ,предмет на производството по чл.694 от ТЗ, и няма да е възможно всички вземания да се удовлетворят от осребреното имущество. Счита , че главните страни са свързани лица,а оттук и че е възможно да се развие симулативен процес между несъстоятелния длъжник и неговия мажоритарен акционер . Изложил е съображения относно правосубектността си,както и е представил доказателства в тази връзка –удостоверение от В. А. Съвет ,пълномощно от 21.04.2014 г. , с което съдружниците упълномощават адвокат С. да ги представлява и защитава като съдружници по търг.дело №267/2014 г. по описа на ПОС , вкл. и като подаде молба по чл.218 от ГПК.

Ответникът Т. сити А. – в несъстоятелност / ищец в производството по чл.694 от ТЗ / моли да се остави без уважение частната жалба ,като неоснователна и се потвърди обжалваното определение.

Ответникът Г. А. – в несъстоятелност / ответник в производството по чл.694 от ТЗ / също моли да се остави без уважение частната жалба , като неоснователна и се потвърди обжалваното определение.

Вярно с ел. сайт на ПАС

Пловдивският апелативен съд , след преценка на събраните по делото доказателства, както и във връзка с изложените в частната жалба оплаквания, приема за установено следното:

Частната жалба е депозирана в определения от закона срок от легитимирано да обжалва лице, съгласно приложените доказателства ,описани по-горе , поради което и жалбата е процесуално допустима. Следва да се пристъпи към разглеждането и по същество.

Съобразно чл.218 от ГПК третото лице може да встъпи по делото до приключване на съдебното дирене в първата инстанция, за да помага на една от страните, ако има интерес решението да бъде постановено в нейна полза.

В случая първоинстанционният съд е сезиран с положителен установителен иск по чл.694 от ТЗ от Т. сити А. – в несъстоятелност за установяване съществуването на вземанията му спрямо Г. А. – в несъстоятелност ,описани подробно в исковата молба. Частният жалбоподател е подал молба в образуваното производство по чл.218 от ГПК –да се конституира по делото като трето лице помагач на страната на ответника. Следва да се прецени налице ли е интерес от встъпване на трето лице да помага на страната на ответника в специалното производство по чл.694 от ТЗ за установяване съществуването на неприето вземане в производството по несъстоятелност, като третото лице има качеството на кредитор с прието вземане по чл.693 от ТЗ от съда в производството по несъстоятелност ,както и с оглед разпоредбата на чл.621 от ТЗ приложими лиса разпоредбите на ГПК.

Настоящата инстанция намира , че интересът на третото лице зависи от действието на решението. Съгласно общата разпоредба на чл.223 от ГПК , при встъпване на трето лице помагач ,действието на решението е установително в отношенията между третото лице и насрещната страна , мотивите към решението са задължителни за третото лице и страната , на която помага. В същото време специалната разпоредба на чл.694,ал.4 от ТЗ предвижда ,че влязлото в сила решение по иска по чл.694 от ТЗ има установително действие в отношенията на длъжника,синдика и на всички кредитори в производството по несъстоятелност, т.е. разширява се действието на решението и спрямо всички кредитори,без да е необходимо тези лица да участват в производството , вкл. и да се конституират като трети лица помагачи. Ето защо и съгласно чл.621 от ТЗ, не е налице интерес от встъпването на трето лице помагач в производството по чл.694 от ТЗ ,доколкото молителят е кредитор с прието вземане в производството по несъстоятелност. Между третото лице и длъжника не са налице материалноправни отношения, за да възникнат и регресни права С. решението по иска по чл.694 от ТЗ няма да рефлектира върху неговата правна сфера .

Доколкото производството по несъстоятелност се развива в различни етапи ,всеки от които е със самостоятелно значение ,не може да се приеме ,че решението по чл.694 от ТЗ ще рефлектира върху степента на удовлетворяване на кредиторите. Предявяването на вземанията , в т.ч. и специалният иск по чл.694 от ТЗ за установяване съществуването на вземанията , представлява етап, в който се определя дълга на несъстоятелния търговец и формира един от основните органи на масата на несъстоятелността – събранието на кредиторите .довлетворяването на кредиторите е част от друг етап на производството по несъстоятелност - на осребряване на имуществото ,който започва при настъпването на определени условия , предвидени в закона , и представлява колективна процедура по принудително изпълнение върху вещите и правата на длъжника. До този етап може изобщо да не се достигне,а при достигането му удовлетворяването на кредиторите ще зависи от комплекс от условия,в т.ч. от имуществото в масата на несъстоятелността , от съществуването на обезпечени вземания,от реда на вземанията.

По отношение на довода ,че главните страни са свързани лица,а оттук и че е възможно да се развие симулативен процес между несъстоятелния длъжник и неговия мажоритарен акционер, следва да се има предвид ,че на длъжника – ответник в производството няма пречка да бъде назначен особен представител.

С оглед гореизложеното , за жалбоподателя не е налице правен интерес от конституирането като страна в процеса в качеството на помагач на длъжника. Като е достигнал до този извод, съдът не е нарушил закона, а е постановил правилно и законосъобразно определение. Затова , апелативният съд

О П Р Е Д Е Л И :

ПОТВЪРЖДАВА постановеното по търг. дело № 267/2014 г. по описа на Окръжен съд Пловдив определение №1567 от 16.07.2014 , с което е отказано да се конституира като трето лице

помагач АК БАЗЛЯНКОВ,СТАНОЕВ И ТАШЕВ,БУЛСТАТ*, чрез съдружниците адвокат Б.А.С,А.Н.И.Б,. адвокат Е.В.Н.И. адвокат Д.И.И.,. на страната на ответника Г. А. – в несъстоятелност.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2 .

Вярно с ел. сайт на ПАС